

ARNHEMISCHE

COURANT

Dingsdag

den 7 November.

— Hier enho... (faded text)

FRANKFORT, den 2. November.
— **Frankfort**, den 24. October, het volgende gemeld: In de haven van Salona eene Turksche goelet ingezwaard met 125 metalen stukken en bemand met 50 tot 60 Koppen. Twee Grieksche schepen naderden dezelve aan de zijde van het achtersleven; de Turken, die door een kanonschot van een Sardijnsch schip wellicht waargenomen werden, namen staalijde schot, en deden een schot te doen. Hierop drongen de Grieken op de goelet en maakten zich daar

— Volgens berichten uit Konstantinopel van den 10. October, had de Reis-Edelheid eindelijk de heer van *Minokaj* verwiitigd, dat de Turksche commandanten te Ackerman liet bevel ontvangen liadden, de door Rusland voorgeslede bepalingen, aan te nemen. Ten gevolge van dit bericht twijfelde men te Konstantinopel niet, dat de lang verwachte Russische gezant, nu spoedig zou komen.

Het jongste verdrag tusschen Rusland en de Porte bevat ten aanzien van Servie de volgende merkwaardige bepalingen: Vrijheid van handel; vergunning om met eigene passen te mogen reizen; vrijheid van godsdienst; vrijheid van justitie; het beheer der in Servie gelegene goederen, aan Turken toebehoorende, doch onder verpligting om van de opbrengst rekening te doen; de oprigting van scholen en boekdrukkerijen; de uitsluiting der Turken uit Servie, met uitzondering der bezettingen van verongelukkige plaatsen, althans andere, door de Serviers te maken aanspraak, welke met den pligt van getrouwde onderdanen niet overeenbaar is door de Porte bewilligd worden.

— Brieven uit Kassel maken melding van maatregelen, welke de groote hoven van Duitschland wilden nemen, om eenen Souverein van den tweeden rang onder voogdij te stellen, omdat deze Souverein verscheiden malen zoude gepoogd hebben zijnen zoon en zijne gemalin van het leven te berooven.

KONSTANTINOPEL, den 20. September.

— De Fransche gezant, de heer *Guillemot*, ambassadeur te Frankfort, is op den 22. Jber, met het schip *de Pomona*, binnen deze stad, aangekomen.

Wij hebben sedert eenige dagen, de bewegingen der Turksche en Grieksche eskaders waargenomen. Men kan zich geen denkbeeld vormen van de kleinmoedigheid der Turken, die een vloot hebben, welke, zo in schepen als in geschut, twintigmaal sterker is dan die der Grieken, en zich steeds voor den wind houden om aan te vallen, doch zulks nimmer doen. De Grieken leggen eenen waren heldenmoed aan den dag en nemen daardoor hunne grootste vijanden in. Dertig kleine koopvaardijvaarders, ofschoon slecht gewapend, doch met manschappen voorzien, wier moed door de lafheid hunner vijanden toeneemt, bieden dagelijks een gevecht aan eene vloot van 2 linie-schepen van 74, en 7 fregatten, waarvan twee van 60 stukken, en van een menigte andere vaartuigen, van welke het zwakste het sterkste Grieksche schip nog overtreft.

De ingezetenen van Samos zijn alle onder de wapenen. Scio en Ipsara verkondigen hun wat hun te wachten staat, indien zij overwonnen worden, en zij schijnen vast besloten te hebben hun leven duur betaald te zetten. De vrouwen, de kinderen, met één woord, al wie niet in staat is de wapenen te dragen, is gevlugt naar de gebergten en de menigvuldige en diepe helen van dat belangrijke eiland. Tot op dit oogenblik is er nog niets beslissends voorgevallen; de brander, door *Canaris* afgezonden, heeft niemand dan hem alleen nadeel toegebracht, aangezien hij denzelven te laat verlaten heeft en alzoo door zijne eigene wapenen is gekwetst geworden. Een schip van onze vloot is dadelijk naar Naxos afgezonden, om hem op te zoeken en door Fransche heelmesters te doen verbinden. Deze *Canaris* is een ware held, en, hetgene niet gewoon is, hij laat er zich niets op voorstaan.

Een groot personaadjé heeft hem in Frankrijk eene schuilplaats aangeboden; in val de zaak, welke hij verdedigde, verloren mogt worden. » Ik neem dit aanbod, » antwoordde hij, » voor mijn gezin aan. Wat mij aanbelangt, ik offer mijn leven op; ik zal als overwinnaar, of overwonene sterven. » De Turken en Grieken voeren eenen oorlog op leven en dood. Intusschen leven zij in de steden, bij voorbeeld te Smirna, even als of er niet dagelijks een bloedige strijd in andere oorden plaats had en als of Ipsara en Scio, die zoo nabij gelegen zijn, niet nog werkelijk rookten.

TWEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.
Vrijdag den 3. November

Omtrent twee ure plaatst de heer *Reiphins*, president, zich op den voorzittersstoel om aan te kondigen, dat al wederom geene vergadering kon plaats hebben, aangezien er geen genoegzaam aantal leden tegenwoordig was. Dienvolgens werd de vergadering bepaald op aanstaanden Maandag ten een ure.

BRUSSEL, den 5. November.

Z. K. H. prins *Frederik der Nederlanden* is gisteren avond ten half elf ure van hier naar Berlijn vertrokken.

De vermaarde sir *Walker Scott* bevindt zich thans te Brussel en zaterdag in den schouwburg geweest, waar *Ivanhoe* vertoend werd.

Officiële berichten uit Hisabon van den 23. October, dat de opperhoofd der markies van *Chaves* bewerkt had, geheel te gedompt. De markies is naar Spanje gevlugt. Zeker abt van *St. Dins*, die zijn stander was, is gevat, gelijk mede een aantal anderen, die in het betrokken waren. De heeren van den omtrek hebben medege- werkt om de muitelij te befeugelen.

GRONINGEN, den 2. November.

Wederom is de sterfte in de afgelopen week, van den 26. Jb tot den avond, alhier vermindert, bedragende het getal der gestorvenen 100 dus 9 minder, dan in de vorige week. — De kwaadaardigheid en de voortgang der ziekte schijnen door de doelmatige inrigtingen, welke hier plaats hebben, gestuit, zoo dat het gevaar, om door die ziekte aangestast te worden, voor de weinigen, dit tot dus verre nog bevrijd zijn gebleven, dagelijks meer wikt. Het gouvernement, dat alles in het werk stelt, om het ongeluk te lenigen, en hetzelfde, zoo veel mogelijk, spoedig te doen ophouden, heeft dadelijk, op aanvraag om meerdere localen voor zieken en herstellenden het besluit genomen, om het garnizoen van hier te verwijderen, en alzoo aan dit verzoek, zonder verwij, te volhoen. Engisteren heeft men de order daartoe ontvangen, en gisteren reeds is het garnizoen van hier naar Coevorden vertrokken. — De commissie, gevestigd, om de, niet door eenig ambestuur bedeeft behoeftigen te ondersteunen, ziet zich door de aanmerkelijke bijdragen, door hare landgenooten ingezonden, in staat gesteld, om, met eenig, vertrouwen op eene goede uitkomst, het oog te slaan op 200 huisgezinnen, welke alle, behalve de tegenwoordige zieken, van dit oogenblik af aan en gedurende den winter, alleen ter gevolge van de tegenwoordige ramp, in eenen staat van meerendeels volkomene behoefte verkeeren. Sedert eenigen tijd de staat en natuur der ziekte eene aanmerkelijke verandering ondergaan hebbende, met dat gevolg dat eene opwekkende en versterkende genees- en leefwijze der zieken en herstellenden thans

— ~~... door de~~ *door de* ~~... of andere zure dranken~~, gemaakt uit citroensap, limoensap enz., heeft genoemde commissie dit ter kennis harer menschlievende landgenooten gebracht, en hunne bijzondere aandacht tevens gevestigd op een voorwerp van hooge noodzakelijkheid, zijnde *mager gerookt rundvleesch*, hier en elders *nagelhout* genaamd, hetwelk op dit oogenblik en gedurende den winter van veel dienst zal kunnen zijn.

Uit de onderscheidene opgaven, welke gedaan zijn, kan men zich een flauw denkbeeld van de algemeene ellende, behoefte en nooddrift maken, die alom op de door deze ziekte geteisterde plaatsen heerscht en zich nauwelijks met de pen laat beschrijven. Welk een geluk voor die rampspoedige streken, dat zij een gedeelte van het mildadig Nederland uitmaken, en hare ongelukkige bewoners dus niet te vergeefs de hulp van menschevrienden en landgenooten zouden inroepen. Neen, de ondersteuning en giften, van alle kanten onzes vaderlands voor hulpbehoevenden zamengevloed, overtreffen de hoogste verwachting en vervullen aller harten met weemoedige vreugde en dankbaarheid.

RINSUMAGEEST, den 31. October.

Zoo elders in Vriesland en naburige oorden de thans heerschende ziekte verwoestingen heeft aangerigt, en derzelve gevolgen, door aanblijvende zwakte der herstellenden, vermeerdering van behoeften en benarde vooruitzichten tegen den aannaderenden winter, vooral bij de geringere, uit de armekassen niet bedeed wordende standen, hebben veroorzaakt, zoo is zulks ook ongelukkig maar al te zeer het geval in grietenij *Dantumadeel*, alwaar over de beide laatste maanden, bij een bevolking van ruim 5000 zielen, nagenoeg 130 menschen zijn overleden, terwijl de ziekte en sterfte tot nog toe niet verminderen.

WOLVEGA, den 31. October.

Het voorledene jaar 1825 vervulde de inwoners der grietenij *Weststellingwerf* en wel voornamelijk de dorpen *Wolvega*, *Sonnega*, *Oldetrijne*, *Nijbrijne*, *Spanga*, *Scherpenzeel*, *Munnekeburen*, *Oldelamer*, *Nijlamer*, *Nijholtwolde*, *Oldeholtwolde*, *Peperga* en *Blesdijke* met schrik en droefheid, toen hunne bezittingen onder de golven werden bedekt, en de landman zijne hoop en eenigsten rijkdom op eenmaal zag vergaan.

Thans is de toestand der bewoners van juist deze zelfde dorpen niet minder treurig, dewijl de zoo algemeen in Vriesland heerschende ziekte, aldaar, van den 1. Julij tot den 14. October, het ontzettend getal van ruim 2400 personen aan het ziekbed heeft gekluisterd, welke in deze oogenblikken grootendeels nog aan koortsen laboreren of aan de gevolgen daarvan, of door verzwakking of anderzins nog lijden.

Ontzettend is dit getal, wanneer men in aanmerking neemt, dat de bevolking dezer dorpen slechts uit 3849 zielen bestaat, en dat het getal der overledenen van 1. Julij tot 24. October 137 bedraagt; terwijl in gewone tijden, over de bevolking van de geheele grietenij *Weststellingwerf*, bevattende 7346 zielen, het getal der overledenen slechts 8, 9 of 10 per maand kan belooopen.

Ook aan medicinale hulp ontbrak het hier ten vollen, doch gelukkig heeft het grietenij-bestuur hierin kunnen voorzien, door de komst van de heeren *Wauthier* en *Nelis*, candidaten in de Medicijnen te Leiden, welke reeds met onvermoeiden ijver bezig zijn, om de armen en alle hulp onbloote lijdens te helpen, en van geneesmiddelen te voorzien.

ARNHEM, den 6. November.

De collecte langs de huizen dezer stad, ten behoeve van Groningen en Vriesland, heeft opgebracht de som van f 2008 - 36. Te Etten-Boven draagt de collecte f 367 - 30, te Doornborgh f 372 - 71, te Eibing f 353 - 71, te Hattem f 82 - 10, te Nijkerk f 204 - 85, waaronder f 5 van de leerlingen op de Fransche kostschool van den heer *P. W. Schalk* *Dz.*; te Tiel f 363 - 18, waaronder f 23 - 45 van de eigenaren van een wassenbeeldenpel met Leiden; vroeger waren te Tiel door de heeren predikanten der hervormde gemeente reeds reeds f 500 ingezameld; — te Wageningen f 388 - 07½, te Angerlo f 98 - 30, te Apeldoorn f 239 - 40 en een halve spaansche mat, te Buurmalsen f 50 - 75, te Doornspijk f 60, te Doorwerth f 25 - 12, te Epe f 312 - 26, te Ermelo f 109 - 50, te Est en Opijren f 46 - 02½, te Haften f 110, te Heerde f 240 - 90, te Hemmen f 88 - 35, te Heiwen en Aerdt f 89 - 31½, te Hummelo f 124 - 76, te Laren f 215 - 30 en een stuk linnen, te Rossum f 26, te Varik f 33 - 70, te Vuren f 70, te Zevenaar f 172 - 58½.

Mengelwerk.

RECHTS-STUDIE.

Wat bij de aanstaande invoering en in werking brenging onzer nieuwe Wetboeken, de regeling der wijze van Rechts-Studie van zeer grooten invloed zal zijn op de daarstelling en wijziging onzer, op grond der Wetboeken, te sichten Rechtsgeleerdheid, zal wel door niemand, der zakekundig; in twijfel worden getrokken. De Wetboeken nog niet alle gereed zijnde, is het wellicht nog de tijd niet, om een voorschift omtrent de toekomstige inrigting onzer Rechts-Studie te geven. En ware het hiertoe ook al tijd, ook dan nog zoude ik mij niet vermeten, openlijk met een zoodanig voorschift op te treden, maar die taak aan mannen van uitgebreider kunde en meerder grondig oordeel volgaarne overlaten. Intusschen, terwijl onze wetboeken hunne voltooiing naderen, zien wij reeds pogingen te werk stellen, niet om te onderzoeken en te bepalen welke wel, nadat onze wetboeken in werking zullen zijn gebragt, de beste wijze van onze Rechts-Studie in te rigten mogte zijn, maar om, zonder hier bij stil te staan, eene zekere wijze van Rechts-Studie te doen aannemen en volgen, en zoo een gebouw van Rechtsgeleerdheid op te rigten, dat wij nagenoeg gelijktijdig met de invoering der Wetboeken zelve in volen luister en grootheid zullen zien gereed staan, in alle de deelen van hetwelk wij slechts zullen behoeven als te huis te zijn, om in naam en daad *Nederlandsche* Rechtsgeleerden te wezen.

Het schijnt derhalve, bij het bestaan dezer onderneming van belang, te onderzoeken, of de daarbij aangenomen wijze van toekomstige Rechts-Studie, gepast of ongepast, nuttig of nadeelig, en al of niet bestaand met onze zelfstandigheid als Volk kan worden geacht, en het slechts mij van belang, openlijk en onverwijld aantekening tot dit onderzoek te geven; zoo ergens geldt ook hier het: *Principis obsta*; want is men eenmaal in de Rechts-Studie den verkeerden weg ingeslagen, zoo zal de terugkeer tot den rechten weg moeilijk zijn, de vorming van ware *Nederlandsche* Rechtsgeleerden daardoor worden vermindert, en de *Nederlandsche* Rechtsgeleerdheid een gebouw worden, dat niet op eigene, maar op vreemde grondslagen gevestigd is, ten nadeele van onze zelfstandigheid als Volk, ten nadeele van den Rechtsgeleerden roem des lands.

Deze bedenkingen ontstonden bij mij, toen ik voor weinige dagen van den boekverkooper P. J. DE MAT, te Brussel, het *Prospectus* ontving van eene *Bibliothèque de Droit du Royaume des Pays-Bas*, gesondtelijk reeds bij hem uitgekomen en gedeeltelijk verder bij hem uit te geven.

Om de inrigting der Rechts-Studie, die men daarbij heeft aangenomen, wel te doen kennen, is het mij dienstig voorgekomen het volgende uit het gemelde *Prospectus* hier woordelijk in te voegen:

» *Néanmoins cet ouvrage, (dat der Fransche wetgeving) commencé en 1803 fut terminé en 1810, et produisit cinq codes, qui, quelque soit leur mérite, se ressentent, dans plusieurs de leurs dispositions, de l'esprit qui animait le gouvernement de l'époque.*

» *En 1814, la Belgique et la Hollande qui n'avaient pas perdu de vue leurs coutumes, leurs usages, leurs chartes, leur joyeuse entrée, sollicitèrent des modifications, et depuis 1817, le législateur des Pays-Bas est occupé à conserver de l'ancienne législation ce qui est bon, à modifier les dispositions qui ne sont pas conformes aux habitudes et au caractère de la nation, à faire disparaître celles qui ne peuvent plus leur convenir, et à en ajouter qui ont été omises.*

» *Il était donc indispensable pour les écoles de droit, pour les jurisconsultes, pour les magistrats eux mêmes, que la nouvelle législation fut mise en concordance avec l'ancienne, et c'est dans cet esprit, que l'éditeur de la Bibliothèque de l'Avocat et du jeune Légiste a conçu le plan de son entreprise.*

» *Lorsque tous les nouveaux Codes auront paru, la conférence qui sera déjà publiée de chacun d'eux avec le Code Français et avec la jurisprudence des Pays-Bas, formera une bibliothèque de droit qui portera avec elle son commentaire, puisque l'éditeur ne fait paraître la conférence de chaque Code qu'à l'appui du cours du droit, ou du traité qui est le plus estimé pour l'excellence de ses principes et la pureté de sa doctrine.*

» *Ainsi, la conférence des deux Codes Civils est faite sur le cours de Monsieur DELINCOURT etc. (hier volgt een opgave der werken van bekende Fransche Rechtsgeleerden; waaruit de commentarius der verschillende deelen onzer wetgeving is of zal worden geput, en die tot leiddraad bij de vergelijking der onderscheiden wetgevingen hebben gediend of nog zullen dienen) en zoo zal men dan hebben » un corps de doctrine qui ne laissera rien à désirer.*

Ik wil hier niet te veld trekken tegen de onderneming van den heer P. J. DE MAT, om eene vergelijking van de oude (Fransche) met de nieuwe (Nederlandsche) wetboeken, *conferentie* of *concordantie* tusschen dezelve, of hoe men dat ding noemen wil, uit te geven; ik geloof zelfs, dat de uitgave eener zoodanige vergelijking haar eigen nut zou kunnen hebben, al ware dan ook het commentarierend gedeelte, uit de Fransche Rechtsgeleerden getrokken, minder wijdoopig, en daardoor het werk minder kostbaar, dan hetzelfde naar het plan van den heer DE MAT schijnt te zullen worden; maar wanneer men ons een zoodanig werk wil opdisschen als te zullen daarstellen » *un corps de doctrine qui ne laissera rien à désirer*," dan meen ik met grond te mogen zeggen, dat men niet alleen te veel belooft, maar dat men hen, die zich dit werk, om daartoe te strekken, aanschaffen en er zich uit dat gezigtspunt van willen bedienen, op eene geheel verkeerden weg van studie helpt, hoogst nadeelig voor de vorming van *Nederlandsche* Rechtsgeleerden, voor het toekomstig gebouw onzer eigene Rechtsgeleerdheid en voor den Rechtsgeleerden roem onzes lands.

Ik acht mij verplicht dit mijn gevoelen met redenen te staven; doch zal vooraf eenige aanmerkingen maken, omtrent de taal waarin het werk gedeeltelijk is en verder zal worden uitgegeven.

Wat toe dit werk in het Fransch uit te geven? Zoude het niet anders dan een commentarius tusschen de onderscheiden wetboeken daarstellen, men zou kunnen denken, dat het gebruiken van de eene boven de andere taal geen voordeel verdiende, en dus in dezen onverschillig was, schoon ik dan nog gezegd zoude aan te zien, dat het gebruik der *Nederlandsche* taal de voorkeur is, in een werk ten dienste van Rechtsgeleerden uitgegeven, toe te kennen; maar zal dit werk meer dan concordantie zijn, zal het een commentarius op de eigene wetten daarstellen, die voor Nederlanders in de *Nederlandsche* taal worden uitgegeven, dan schijnt het, boven allen redelijken twijfel verheven, dat ook dit werk in de *Nederlandsche* taal had behooren gesteld te zijn.

Maar, en hier schijnt de bron van het kwaad, men heeft onze aanstaande *Nederlandsche* Wetboeken niet eens de eer aan gedaan, dezelve als eene eigene, op zich zelve staande wetgeving te beschouwen. Naar de opgave van het *Prospectus*, hebben wij Nederlanders niet eene nieuwe eigene wetgeving; maar slechts wijzigingen in de bestaande (Fransche) wetgeving; volgens het *Prospectus*, is de *Nederlandsche* Wetgever er over uit, niet om ons eene nieuwe eigene *Nederlandsche* wetgeving te bezorgen, maar om van de oude (de Fransche) te behouden wat goed is, om die bepalingen, welke met onze gewoonten en ons volks-karakter niet overeenkomstig zijn; te wijzigen, die bepalingen daaruit weg te nemen, die niet meer voegzaam zijn, en daarbij te voegen deelen, welke plan waren veronachtzaamd.

Geene eigene wetgeving, op eigene grondbeginselen rustende en daaruit te verklaren, is het dus welke wij, naar het gevoelen van den steller van het *Prospectus*, in onze nieuwe wetboeken te wachten hebben; maar slechts eene wat verhandelde en opgelapte Fransche: van hier dan ook, dat men het plan heeft kunnen vormen, om ons de verklaring en toepassing onzer toekomstige *Nederlandsche* wetten in de Fransche taal en uit Fransche commentaristen te willen leeren, en voor ons op den grond van *Nederlandsche* wetten, een gebotw van Fransche Rechtsgeleerdheid op te trekken, zoo wat verhandeld en verknoeid; naar die bepalingen, waarin onze wetgeving zal bevonden worden van de Fransche af te wijken, of nieuwe bepalingen aan dezelve te hebben toegevoegd.

Neen Mijn Heer, de Uitgever! het is niet te hopen, dat wij in zulk eenen bajert van hedendagsch recht zullen vervallen. Het is reeds erg genoeg, dat de Fransche Wetgeving zoo lang bij ons van kracht geweest is, dat wij om hare gedeeltelijke voortdurende werking, nog voor eenen geruimen tijd een voornam gedeelte derzelve zullen moeten blijven bepefenen. Maar al te erg zou het inderdaad zijn, indien wij naar uw plan ook na de invoering onzer eigene wetgeving, onze *Nederlandsche* Rechtsgeleerdheid bij vreemden, bij Franschen zonder moeten halen, steeds de Fransche Rechtsgeleerdheid als de onze, of in plaats van eene eigene, of tevens met eene eigene zoude moeten blijven bepefenen, en dus, schoon van de Fransche overheersching ontslagen, in de toepassingen onzer wetten aan hen onderworpen blijven, ten nadeele van onze zelfstandigheid als Volk, ten nadeele van den Rechtsgeleerden roem onzes lands.

Men denke niet dat ik mij door volks-hoijmoed zoo ver laat vervoeven, dat ik, wanneer ik van eene eigene op zich zelve staande *Nederlandsche* Wetgeving spreek, daarmede zou bedbelen, dat in dezelve niets zou moeten gevonden worden wat ook in de Fransche Wetboeken op dezelfde wijs te vinden is; er bestaan toch eene menigte bepalingen, die als uit de natuur der zaak voortvloeiende, of zich door hare algemeene bruikbaarheid aanbevelende, in elke wetgeving als regtsgeleerd te worden opgenomen: ik wil zelfs toegeven dat de Fransche Wetgeving vele voortreffelijke bepalingen bevat, waardig door andere volken, ook door ons in onze Wetboeken te worden gevolgd. Maar ofschoon ook in onze Wetboeken iets wordt opgenomen, wat vroeger bij vreemden was vastgesteld, wij behooren daarom de toepassing daarvan niet bij vreemden te leeren, het behoort ons, het is onze eigene wetgeving, het behoort naar de beginselen die daarin heerschen te worden toegepast, zullen wij niet, ofschoon eene eigene wet hebbende, van vreemden moeten vernemen, wat in voorkomende gevallen tusschen ons in *Nederland* regts zij, en wij, ofschoon in naam eene eigene wetgeving hebbende, tot den voor een volk hoogst vernederenden toestand gebragt worden, van in de daad naar vreemde wetten te leven.

Maar bovendien, waar zou het toek heen, bij de toepassing van zulk een beginsel? Het is zeer ligt mogelijk, dat er in onze Wetboeken bepalingen worden opgenomen, die voor ons, bij onderscheiden andere volken als regtsgeleerd zijn uitgezet, zullen wij dan ook al wederom de Rechtsgeleerdheid van die volken de onze maken, en zoo het gebouw onzer eigene regtsgeleerdheden uit eene menigte, van dikwerf onvereenigbare grondstoffen optrekken; of zullen wij lever bij tijds inzien, dat zulk een handdelwijs ons tot den ongelukkigen toestand zou moeten brengen, van nimmer tot eene ons eigene Rechtsgeleerdheid te geraken?

Gaarne erken ik het voortreffelijke in de werken van eenige Fransche Rechtsgeleerden, ook inzonderheid van die, welke als de bronnen vóór den daer te stellen *Commentarius* zijn opgegeven; niet zonder veel nut zullen ook de toekomstige *Nederlandsche* Rechtsgeleerden die werken, ter uitbreiding hunner regtskennis in het algemeen, kunnen bestuderen. Maar willen zij dezelve als *Commentarius* van onze eigene *Nederlandsche* Wetten gebruiken, dan zullen zij eene gelapte *Rechtsgeleerdheid* daarstellen, die niet dan verwarring en schermen met autoriteiten ten gevolge hebben zal.

Neen! van de wijsheid onzer wetgevers verwachten wij geene wat verknoeid Fransche Wetboeken, maar eene zelfstandige wetgeving, besloten in, en berustende op hare eigene beginselen. Wordt ons deze in onze nieuw in te voeren wetboeken ten deel, dan erkennen wij geene andere bronnen van recht dan de wet en de rede; dan zal het de eervolle taak van alle bedienaren des regts, zoo regters als die welke voor hen regtszaken behandelen, de taak der onderwijzers in de Rechts-Studie, hetzij bij mondellinge voordragt of bij geschrifte zijn, om met vereende krachten te werken tot het daarstellen eener ons eigene Rechtsgeleerdheid, die, als uitloeijsel onzer wetten, eeniglijk op dezelve rust en derzelve juiste toepassing verzekert tegen den indrang van vreemd gezag, alleen de wet en de rede aanwendende tot hare eigene vorthing. Dat zij zoo!

O 23 October 1826.

H. B.

KRUISTOGT TEGEN DE HEE.

Door eene buitengewonen weg, ontvangen wij het ontzettend bericht, dat het met den kruistogt allerjammerlijst gesteld is; en dat de grootsche onderneming om Beelzebub op het jak te komen, op het punt is van uit te loopen op niets; en dit, ten gevolge van een allerongelukkigst toeval, hetwelk onlangs heeft plaats gegrepen, en hetwelk alle veldkenden met ijzing zullen vernemen: — *De luitenant-generaal te veld is GEX geworden!* Of het is ten gevolge van de langdurige hitte, of van de fatigues van den veldtogt, of van het lange peinzen op het plan van aanval, weet men niet. Maar dit is zeker, dat hij *half razend* is, en niets uitstoot dan hoordhavenden onzin, zamengesteld uit niet zamenhangende schrijftuurteksten en allerlei wartaal. Hij verbeeldt zich, dat hij een *Profeet*

is; een tweede Jesaja of Jeremia, en nu staat hij aan het prediken in hunnen trant. Het geheele volk van Nederland verbeeldt hij zich, dat naar hem hoort, en dit bestraft en schiedt hij met eenen stroom van woorden, aan welken geen einde is; hij ziet allerlei zonden plegen, en nergens goed doen. Hij wil dat alle Nederlanders zakken op den kop zullen zetten, in plaats van hoeden, petten en mutsen, en dat zij op aschhoopen zullen gaan zitten, in plaats van op stoelen en sofas, en hij zegt, dat, als zij dit doen, de ziekten in Groningen, Friesland, Noordholland en Overijssel zullen ophouden; maar eer niet. Hij verzekert en gilt het uit met groote kracht, dat al de Doctoren en Chirurgijns, en al de Apothekers, met al hunne drankjes, likkepotjes en pillen niets zullen uitwerken; dat niets kracht zal hebben om te genezen, zoo lang niet al het volk, de Koning zoo wel als de bedelaar, op den mesthoop gaan zitten en lawaai maken. Hij ziet boven Nederland eenen verderwendigen Engel zweven, die een zwaard van pestilentie in zijne hand heeft, en klaagt, dat de Predikanten de menschen raden, om er tegen in te dansen, te zingen, kermis te houden en naar de komedie te loopen. Hij wordt boos, als hij hoort, dat er gegeven wordt, om de zieken te verkwikken, want dat is, zegt hij: » al te maal vervloekte hoogmoed, en anders niet! Vernedert u, en dan zullen de zieken wel beter worden, en gij kunt uw geld in den zak houden! En zoo al meer! Soms tijds is het om van te ijzen; soms tijds ook, om te schateren van laghen. Zoo zegt hij, dat, toen voorleden jaar de dijken waren doorgebroken, men dijken heeft gemaakt van eene nieuwe soort, bestaande niet uit aarde, maar uit *eigene gerechtigheid en zelfgenoegzaamheid*; en dan tiert hij en scheldt hij op een volk, dat tegen zulke dammen het water wil keeren. Dan weder verbeeldt hij zich, dat geheel Nederland in slaap is, en zoo vast slaapt, dat, schoon er eene groote bazuin hard blaast, niemand wakker wordt, maar alles doorronkt en snorrt: en dan schreeuwt hij, met eene stem, zoo hard, dat men vreest, dat hem de longen zullen barsten: » *Ontwaak o Nederland! Ontwaak!* » De Koning maakt het, naar zijne gedachten, al heel gemeen, dat hij geen grootten verzoendag uitschrijft. De Predikanten zegt hij zijn *leugen-profeten*; en op deze is hij allervinnigst gebeten. De geheele maatschappij ziet hij aangestoken door de pest der godverzakende filosofie, zoo dat — dit zijn zijne eigene woorden — » Nederland schier onverdeeld, de goddeloosheden der godbe- » strijderen en koningsmoorders der voorbijgegaane gruwel eeuw, zonder af- » schuw of droefheid blijft herdenken, ja, hun verfoeilijke en bij God » ten vloek gestelde beginselen onder allerlei bedekselen, en van uit al- » lerlei leer- en bewind-stoelen, overal blijft koesteren en bestrijden. »

Terwijl hij, alzo predikende, den roem van den veldprediker tracht te rooven, en dezen in de schaduw te plaatsen, gaat het welzijn des legers te gronde, want dit is gediend met een goed plan van aanval en met goed materieel en personeel; maar geenszins met biddags-predikatie. Maar dat begrijpt de Lt.-generaal niet.

Men kan zich voorstellen, hoe de leden van het verbond zitten te kijken met zulk een hoofd. Voor zulk eene ziekte is weinig kruid gewassen. De veld-chirurgijns zit er zelf mede verlegen. Wat dus gedaan? Zal men aftrekken met stille trom? zal men den razenden laten razen? zal men zijne geneezing beproeven, door in zakken en assche te gaan zitten, zoo als hij wil, dat men doen zal, om de zieken te genezen? De tijd zal leeren, welke partij men kiezen zal.

Mijnheer de Redacteur!

Wij zagen dezer dagen in de Amsterdamsche Courant eene annonce van den boekverkooper J. H. DEN OUDEN, dienende tot bericht, dat in zijn magazijn van domperiaansche producten een nieuw gewrocht het licht ziet, van de hand des beruchten scherpschutters Mr. DA COSTA, verkrijgbaar voor de somma van twintig centen. Wij haastten ons om onze bibliotheek op nieuw te verrijken met zulk een kostbaar en verstand en hart vormend stukje, ten titel dragende: AAN NEDERLAND; en zetteden ons met graagte aan het lezen. Deszelfs inhoud gaf ons zoo veel licht in de droevige en donkere dagen, welke wij thans beleven, dat wij niet kunnen nalaten het onderstaande aan UEd. toe te zenden, ten bewijze hoe wij de taal van den geleerden en uitverkoren schrijver beëmen. Het strekke tot *nader verstand* van 's mans geschrijf, hetwelk wij, over het geheel genomen, wat al te dichtertlijk en dus voor het prozaisch publiek minder verstaanbaar beschouwen. Wij zullen in onze uitboezeming of toespraak aan het Volk van Nederland den heer DA COSTA volgen, en, met zijn voortreffelijk boekje in de hand, in zijnen geest spreken; niet twijfelende of UEd. zal aan deze onze uitboezeming wel een plaatsje in uwe gezochtte Courant verleen. In die verwachting noemen wij ons

Uwe bestendige lezers,
DE SNUITERIANEN.

AAN HET VOLK VAN NEDERLAND.

Hoe! sluit gij nog langer uwe ooren voor de stem der waarheid en kiest gij de blindheid voor het licht, der overnigting nog langer boven het edele zintuig des gezichts, Christen volken op den aardbodem! gij, die de plaatsvervangers zijt der oude Israëlieten! Hoort en ziet! DA COSTA en zijne verbondelingen roepen tot u. Hij, een der weinige wijzen onder zoo vele dwazen; hij een der uitverkorenen onder zoo vele doemelingen, schreeuwt, met luider stemme, door eene schriftelijke spreektrampet tot u, daar een heilige ijver voor uw behoud hem tot deze edele en vermoeijende taak aanspoort! Hij zegt u, want buiten hem kunt gij het nimmer weten, dat het meer dan tijd is om u te bekeeren van uw zondigen wandel: opdat gij niet geheel en al verdelgd wordt van den aardbodem. Dat gij u verootmoedigen moet voor God, om bevrijd te zijn voor overstromingen, brand en pestilentie.

Tot u vooral, afvallig Nederland, doemwaardige ingezetenen van een voormaals begenadigd rijk! is zijne roepstem voornamelijk gerigt. Gij wendt uwe ooren van God af, en spot met den Onzienlijken. Hij heeft uwe dijken en ringmuren vernield, en gij hadt de onbeschaamdheid nieuwe dijken en bolwerken op te werpen en middelen te beramen ter wering van nieuwe gevaren. Gij hebt de gruwelijke vermetelheid gebruikt, uwe arme, berooide landgenooten te onderstouwen en geld uit te reiken ter herstelling hunner gelede rampen en dat wel uit eene ijdele weldadigheid. Op menschelijke hulp hebt gij *alleen* vertrouwd en er is geen woord van dank van uwe lippen gevloeid tot God! Ontwaak o Nederland! en lig niet langer te rouwen op het oorkussen van uw schandlijken hoogmoed. Neem een voorbeeld aan den nederigen DA COSTA *cum suis*, die geen aasje hoogmoed bezit, geen greintje wereldgezindheid in zijnen boezem koestert; eenvoudig burgerlijk leeft; zich alle gemakken en genoegens der aarde ontzegt; die altijd in zak en assche zit; zich aan geene modezucht nog weelde vergaapt; die nimmer wijn, maar altijd water drinkt; geen penning voor uitgelezen voedsel verspilt om zijn geheimel te prikkelen; nooit met zijnen verbondeling CAPADOE twist; altijd in vrede met allen leeft; het altijd met allen wel meent; die gloeit van broederlijke en welwillendheid; niets doet buiten de leiding van Gods geest, in één woord, die gerechtigd is tot den apostolischen rang, waarin hij zich met zijne verbondelingen heeft bevestigd.

Rampzalige Nederlanders! opent uwe oogen! ziet op Groningen, Friesland, Overijssel en Noord-Holland. De engel des doods, die daar zoo vele slagtoffers ten grave sleept, toont het u duidelijk, dat de inwo-

ners dier streken een godontcerend en boosdadig leven leidden, en daarom gestraft en getuchtigd worden. Die tallooze ellendelingen, dáár aan hunne legersteden geboeid, zijn zoo vele verborgene zondaren, die gij moet beklagen, maar in hunne ellende doen omkomen, of op wier herstelling gij lijdelijk moet wachten, zonder hun eenig het minste geneesmiddel toe te dienen, dan het gebed. Gelukkige Amsterdammers daarentegen, Gelderschen, Zuid-Hollanders en Zeelanders, die u moogt beroemen van een beter karakter te zijn. De engel des doods treft uwe families en gezinnen nog op verre na niet in evenredigheid met het zondige Groningen, Sneek en de omstreken van het lielsche Heerenveen. Voorzeker zijt gij godsdienstiger, minder zedeloos, minder veelderig.

Afstammelingen van een volk, dat, reeds bij het woeden eener schapenschurft, dadelijk deszelfs binnenste onderzocht, deszelfs ongerechtigheden leerde kennen en belijden; verbodsdagen deed uitschrijven en den Hemel met gebeden bestormde. Hoe zijt gij vervallen en verbasterd! Thans denken noch Koning noch geestelijken aan biddagen; het is aan geneeskundige of werktuigkundige voorbehoedselen, dat zij hulp en redding toekennen, het is van bergen en heuvelen, dat zij uitkomst verwachten; terwijl gij, luidruchtiger dan ooit, aan dans- en zangwoede toegeeft, en de dienaars van Gods heiligdom zelfs ongeloof en ligtzinnigheid aanmoedigen en voorstaan.

Maar geloof uwe leeraars niet, die logen-profeten. Geloof veel eer DA COSTA en de zijnen, die verkondigers der waarheid! Al wat gij in de natuur gebeuren ziet, is aan geene bloot natuurlijke oorzaken toe te schrijven. Zij bedriegen u, die u zulks verkondigen. Of staat de zon soms niet stil op Gods bevel? Houdt het water niet nu en dan op te vloegen? Is het bij toeval, dat uwe vruchtbare streken overstromd zijn, of dat pestilentie uwe bevolking verslindt? Neen! het is geen toeval, dat dit alles en nog zoo veel meer u overkomen, in een' tijd dat eene gevloekte filosofie in kerk en staat heerschappij voert, dat de verregaande goddeloosheid, ligtzinnigheid en ontucht van de hoogste tot de laagste rangen, dat is van het koninklijke huis af tot aan de bewoners van het fransche pad toe, geheel uwe maatschappij hebben ingenomen, dat gij zonder afschuw of droefheid fransche zeden, gewoonten en denkwijzen huldigt en de uwen maakt, en fransche beginselen op de leerstoelen, in de staten-generaal en op den zetel der regters koestert en verspreidt.

Laat u door die leiders, die u verleiden, die ontrouwe geestelijke huurlingen, die wolven in schaapskleederen, niet langer wijs maken, dat de rampen, die u overkomen, kastijdingen der liefde zijn: zij liegen en verdraaijen het woord Gods. Neen! gelijk het mensdom eenmaal met den zondvloed gestraft werd, gelijk God Babel verwarde, en Sodom verwoestte, zoo straft hij u ook voor uwe zonde, voor uw hoogmoed en voor uwe ontucht. Al is het ook eene tastbare onwaarheid, dat gij, Nederlanders! uitsluitend gelijk staat met het oude Israël, en dat al de beloften aan dat volk gedaan nog op u rusten: DA COSTA verzekert het u en dit moet u genoeg zijn; want hij doorgrondt de raadsbesluiten des Allerhoogsten en spreekt als de mond der waarheid. Wie hem geloof weigert, gelooft niet in God. Wie hem en de zijnen durft tegenspreken, is een onbeschaamde betweter. Of is het geene onbeschaamde betweterij, dat uwe leeraars openlijk durven verkondigen: *geen volk heeft, onder de bedeeeling van het Evangelie, voor eenig oordeel Gods op aarde meer te vreezen!* Het is zoo, wij hebben nimmer zoo iets gehoord; maar de verzekering van DA COSTA, dat zulks gepredikt wordt, is ons genoeg om het te gelooven.

Nederlanders! Nederlanders! De goede God twist met u. Vergelijkt uw voorgelacht, dat Hem diende en Hem nooit (!) vergat, met het uwe. — Uwe vaders werden om hunne vroomheid gezegend. God beschouwde hen als zijn Israël. De Helden van Nassaus uitverkoren stamhuis stelde Hij tot bescherm- en voedsterheeren uwer kerk. Uwe schepen bedekten de zee. Tharsis en Ophir, Oost en West openden zich voor u, omdat de onwetendheid der overzeesche volken u daartoe de gelegenheid aanbod en uwe voorvaders hunne finantieele grootheid op de onderdrukking en overheersching dier volken bouwden. DA COSTA noemt dit God dienen met het hart, en wij stemmen daarin toe, omdat hij de beste uitlegger der geschiedenis is.

Al de zegeningen aan Israël toegezegd zijn over uw land, woord voor woord, ten uitvoer gebracht. Dit moge voor u duister zijn, en met betrekking tot één voornaam punt onwaarheid toeschijnen: het is echter zoo; want DA COSTA zegt het u.

Maar gij hebt u verhoovaardigd op uw voorspoed; gij hebt Gods vloek op u geladen. Hij gaf u een poos tijds over in de hand uwer vijanden, maar heeft u weder gered en verlost door de hand der Vorsten van Oranje. Ja gij leeft nog onder het bestuur van eenen Vorst, uit dat uitverkoren Stamhuis, die wel, volgens DA COSTA's zijdelingsche toespelingen, de zedelijke verbastering van zijn volk met laauwheid aanziet en zich met zijn doorluchtig geslacht aan goddeloosheid overgeeft; maar toch een uitverkorene blijft.

De kerk is losgemaakt van den Staat. Welk eene scheuring. In de dagen uwer vaders gaf dat verband de meeste harmonie. Toen vervolgde men, God lof! de partijen der Hervormde kerk, die toch de ware is, naar de verzekering van DA COSTA en zijne fraters. Toen bezat de kerk hare onafhankelijkheid en deed wat zij goedvond. Maar nu is alles Arminiaansch en Sociniaansch. Men erkent God niet meer als oppermagtig. En de herders, die ontrouwe schapenhoeders, zien het toenemende kwaad aan en — zwijgen. Och mogten wij ze maar van DA COSTA met name kennen; maar de vrome man verzwijgt ze nog uit loutere goedheid. Die herders, die de broederhand geven aan gaauwdieven; die nog onlangs de Luthersche nieuwe kerk te Amsterdam hielpen herbouwen en inwijden en met de onchristelijke Lutherschen uitriepen *vrede! vrede!* daar ze liever huilende van ziele droefheid moesten gezegd hebben: gaat van ons, gij logenpredikers, die vijanden des kruises zijt! De vrijmet-selarij, die helpoel van gruwelen, om welker verdoeming in Spanje DA COSTA met zijne broeders en zusters lofliederen tot God hebben opgezongen, steekt onverhinderd het hoofd op. Het onderwijs der jeugd is, door de ongoddelijke filosofie, bedorven en te schande geworden. Men leert de kinderen Heidensche gods-einst. O hatelijke minister van onderwijs, o onverschillige Koning, die de wetten bekrachtigt voor het lager en hogere schoolwezen. Gaat te rade bij die mannen van heiligheid en doorspekte geleerdheid, die u alleen kunnen en zullen zeggen, hoe en wat gij kinderen moet leeren. DA COSTA is vader en onderwijzer, katechizeermeester en predikant, regter en geneesheer, hij is een *omnis homo*, die van alles weet en allen zal en kan te regt wijzen. Snelt naar hem heen, kiest hem tot vice-president van den Staatsraad, tot voorzitter van de Staten-Generaal, tot minister van alle ministerien te gelijk; en geeft aan BILDERDYK het bijzonder beheer over de financiën; aan CAPADOE den post van professor-generaal van alle vakken der geneeskunst. In één woord, hoort alleen naar hunnen raad. Keert in u zelven, en beproeft het of hunne taal ijdel spreking zij.

O alle gij overheden en regeringen des lands! hoort naar hunne stem; naar de stem der nederigheid, des ootmoeds, der bezadigdheid, der wijsheid en der waarheid. De gewoone zijn weinig geworden in den lande. Maar zij zijn er nog. DA COSTA rekent zich zelven onbepaald tot hun getal; hij spreekt immers tot u met het meervoudige: *wij*. Veroot-

moedigt wij ons, zegt hij. Wij zijn uitverkoren. Tot ons wordt het woord des Heeren gebracht, omdat wij het kunnen verstaan. O dat wij ook voortgaan met Gods daden en de daden der menschen te beoordeelen. Dat wij voortgaan met onze broeders te verdoemen, onze landelijke gewestelijke en stedelijke regeringen lesjes te geven, en onder bedekking den Koning en zijne raadslieden te lasteren en te beschimpen. De zonden worden in ons land niet geduld en zoo er zich slechts geestelijken vertoon, die men er voor aanziet, dan driift men hen dadelijk het land uit. Maar wij, wij zijn geen Jesuiten, noch oproerstekers. Wij prediken en bevorderen het ware christendom. Die zich aan ons woord houdt, is niet hatelijk jegens andersdenkenden. En om onzent wil zal God het land nog behouden, of, indien het al moogt te gronde gaan, dan zullen wij even als NOACH en LOT, in veiligheid gebracht worden. Strijden wij als wakkere Ouchtoppen, tegen eene uit de hel opgeborende verlichting, en ijveren wij onvermoeid voor de herstelling van het rijk der duisternis. Dan alleen zal het ons land weder welgaan en de lauwer der overwinning zal de onze zijn! Sela!

DANKOFFER VAN GERHARDA.
Heden is de Heer dat Gij mij 't leven spaardet,
En mij voor ziekte en ramp bewaardet,
Althans, zoo 't noodig schied meldt, bij Groninger en Vries,
En alomt'ig de helende wies!
-ijn loon zochtste in de nacht op schier tweentien gouds begroot;
-ant'ig niet stichtte hartje dubbelaar wesen
-n'ig de 't voorrecht, dat ik, toch zoo onverdiend, genoot!
-de wijze haar tranen (naar het schein) in de oogen rezen,
-de bloose, als een prome Maagd, in 's naastens wonde zelf,
-de offerde dan de ramp... hoor nansel... een zest' half!
-de N... F...

CORRESPONDENTIE.
Wij hebben eenen Brief van eenen Protestant ontvangen, die zich beklagt over eenen Sabreur van eenen predikant, die de roomsch-katholieke christenen van den prediksteel beschimpt. Indien dit waar is, moet men der man beklagen, die alzo toont tot die onchristelijke leerzats te behooren, welke hinnen roem in stelselzucht, in het hevig verdoordelen van andersdenkenden stellen, en niet in het aankweken van eenen geest van zachthoedigheid, die het kenmerk van het echte Christendom is. In tusschen mogen wij zulk eenen handelwijs op gezag van eenen naamlozen Brief niet gelooven.

ARNHEM, den 7. November.
Het water is hoog in den Rijn aan de Paal:
Den 1. Palm 5 Duim; gewassen o. D. gevallen 3 D.
Den 2. Palm 6 Duim; gewassen 15 D. gevallen o. D.
Heden is heden van eenen welgeschapene Dochter, Vrouwe **J. ANNETTE WILHELMINA N. E. D. B. R. ROSENTHAL**, geboren **B. A. N. E. C. K.** den 1. November 1826.

DE GOVERNIEUR DER PROVINCIE GELDERLAND.
Bragt ten kennis der Grondeigenaren, dat op den 9. November aansluitende zal begonnen worden met de voorloopige werkzaamheden van de Taxatie der belastbare inkomsten van de eigendommen der Gemeenten in het kanton **Kelp**, om te dienen voor het Kadaster, en dat met die Taxatie zijne belast...
Ochtheden en **Rotterdam**, de Taxateur **J. A. L. E. N. S. H. O. L. T. E.** onder het opzigt van den Controleur **VAN H. A. E. R. S. O. L. T. E.**
Voor **Kelp** en **Dieren**, de Taxateur **J. H. E. R. O. M. H. O. U. T.** onder het opzigt van den interimisten Controleur **G. O. U. S. S. E. T.** van **H. E. E. L.**
De Gouverneur nodigt de Grondeigenaren uit, om te zorgen dat zij zelve of wel hunne zaakgelastigden of pachters zoo veel mogelijk bij de Taxatie binnent Landreijen tegenwoordig zijn tot het geven van zoodanig opbeledingen, als welke nuttig kunnen zijn; en beveelt wijders aan alle Grondeigenaren in die Gemeente aan, om voorschreven Controleur en Taxateur in hunne werkzaamheden behulpzaam te zijn.

De Gouverneur voornoemd, VAN HEECKEREN VAN KELL.
+ + + My. **H. B. VAN JEVEREN**, Notaris in het Kanton **Elburg**, zal, als lasthebbende van zijne principalen, op Donderdag den 16. November 1826, des voormiddags ten negen ure, in het Logement de **Huis**, te **Elburg**, in Perceelen en in Massa, in het openbaar doen inzetten, en drie weken daarna, zijnde den zevenden December 1826, ter zelve plaats, aan den meestbiedenden finaal toewijzen:

Het **LANDGOED, DE WYK** genaamd, in het midden van zeer vruchtbare **BOUW- en WEILAND** in het Kanton **Elburg**, een kwartier uur grans van de Stad, twee uren van **Kampen**, vier uren van **Zwalle** en **Utrecht**, gelegen, en een kwartier uur van den grooten weg van **Utrecht** en **Amsterdam**, (tot welks bestrating het plan van **Z. M.** is aangeboden en waarvoor de Negotiatie zoo goed als voltallig beschouwd wordt,) bestaande in een, voor zeer weinige jaren in den modernsten smaak gebouwd **HEEREN HUIS**, met drie ruggals **BENEDEN- en vijf BOVENKAMERS**, meerendeels Behangen, Gestukadoord en van Stookplaatsen en verdere Gemakken voorzien, een ruim en fraai **SALON**, eene superbe **VESTIBULE**, een **KABINETTES**, een wel ingerigte **KEUKEN**, een **WASCHHUIS**, met **REGEN- en PUTWATERSPOMPEN**, voorts **PROVISIEKAMERS**, groote gewelfde **KELDERS**, ruime **ZOLDEREN**, met **M. R. I. D. E. N.** en **K. N. E. C. H. T. S.** **K. M. E. R. S.**, en alles wat verder tot een wel ingerigt Huis behoort. — Benevens eene zeer solide **TUINMANS W. O. N. I. N. G.** uit het vorige Heeren Huis gemaakt, ruim **K. O. E. T. S. H. U. I. S.** en **S. T. A. L. L. I. N. G.** voor vijf Paarden, voorts eene **M. E. N. A. G. E. R. I. E.**, fraaije **D. U. I. V. E. N.** en **T. U. I. N. E. N.** uitgestrekte **T. U. I. N. E. N.** voorzien van exquisite **V. R. U. C. H. T. B. O. O. M. E. N.**, **K. E. R. S. E. N. B. O. O. M. E. N.**, **G. A. R. D. E. N.**, **B. R. O. E. Y. E. R. Y. E. N.**, enz.

Wijders nog circa zes Bunders aan **B. O. S. C. H. E. R. O. N. D.** **A. L. L. E. E. N.** en **W. A. N. D. E. L. I. N. G. E. N.**, geplant met circa vier duizend, meest zeer zware, opgaande **E. I. K. E. N.**, **B. E. U. K. E. N.** en **Y. P. E. N. B. O. O. M. E. N.**, en andere **H. O. U. T. G. E. W. A. S. S. E. N.**, doorsneden met **B. E. E. K. E. N.** en **V. Y. V. E. R. S.**, alsmede nog circa twee Bunders **BOUWLAND**, met de **H. O. U. T. G. E. W. A. S. S. E. N.**, daartoe behoorende.

Ruim drie Bunders **H. O. O. L. A. N. D.**, bij voorschreven Landgoed gelegen.
Een **B. O. E. B. E. N. E. R. F.** mede **D. E. W. Y. K.** genaamd en aan het voorschreven Landgoed gelegen, zijnde **B. O. U. W. M. A. N. S. H. O. T. S.**, **H. O. F. B. E. R. G.**, **S. C. H. O. U. T. U. R.** en verder **G. E. T. I. M. M. E. R. T. E.** benevens ruim twintig Bunders aan **BOUW- of W. E. T. L. A. N. D.** en **H. O. U. T. G. E. W. A. S. S. E. N.**

Circa vier duizend stuks zeer zware opgaande **E. I. K. E. N.**, **B. E. U. K. E. N.** en **Y. P. E. N. B. O. O. M. E. N.**.
Nadere informatie bij den Heer **H. L. W. Y. N. N. E.**, te **Elburg**, en ten Kantore van den voornoemden Notaris.

De Hoogw. geboren Heer, F. J. H. N. O. T. A. R. I. S. **J. A. M. S. J.** den Notaris, **A. J. G. B. D. M.**, te **Malburgem**, op den dag den 16. November 1826, des voormiddags ten 10 ure, aan het Veehuis te **Malburgem**, publiek, aan den meestbiedenden te Verpachten, het navolgende:

WEIDELAND, onder **Malburgem**, als:
1. **Het Mouterland**, groot 3 Bunders 73 Roeden.
2. **De Smitsweide**, — 4 — 96
3. **De Beshuizer Weide**, — 9 — 10
4. **De Koeveide, en het Kampje**, — 8 — 52
5. **De Koeveide, Weide**, — 7 — 72
6. **De Achterste Weide**, — 6 — 68
7. **De Binnenweide**, — 6 — 68
8. **De Duijnenbosch**, — 6 — 68
9. **De Kerkhamp**, — 6 — 68
10. **De Bestersweide**, — 6 — 68
11. **Het Weidje**, — 6 — 68

BOUWLAND en HOFLAND, onder **Huissh**:
1. Een Perceel Holland op het **Rosendal**.
2. Een Perceel Bouwland, in de **Hoef**, groot 53 Roeden.
Nadere informatie is te bekomen bij den Waardman **W. I. L. E. M. R. E. M. I. E.**, te **Malburgem**.

BELANGRYKE POSTWAGEN-BERICHTEN.
De Diligence van **Amsterdam** op **Zutphen** en vice versa, onderneeming van de Heer **L. O. U. I. S. V. E. R. M. E. U. L. E. N.** te **Utrecht**, zal te beginnen op heden, niet meer af- en aankomende in **Kerpenden Aren** bij den Kastelein **H. U. L. S. T. E. I. N.**, maar deze Diligence zal voortaan te **Arnhem** af- en aankomende bij Mevrouw de Weduwe **P. E. P. F. E. N. H. A. U. S. E. R.**, in het **Zwijnshoofd**, op den **Kleinen Oord**.
Op hetzelfde tijdstip en zalks gedurende de maanden **November**, **December**, **Januarij** en **Februarij**, zal de Diligence van **Arnhem** naar **Nijmegen** en vice versa afrijden, van **Arnhem** des namiddags ten vier ure en van **Nijmegen** des namiddags ten vier ure; blijvende het vertrek des morgens ten zeven ure, zoo wel van **Arnhem** als van **Nijmegen**, bepaald.

POSTWAGEN-BERICHT.
De Ondergetoekende berigt het geerde Publiek, Reizigers en Koophandel, dat, te beginnen met **Primo November 1826**, zijne **DILIGENCE** van **Amsterdam** over **Utrecht**, **Wageningen** en **Arnhem** naar **Zutphen**, en van **Wageningen** naar **Nijmegen** vice versa, op verzoek van de Heeren **P. O. O. R. T. E. R. S.** en **D. E. G. O. S. T. E. R.**, in het **Wapen**, van **Amsterdam**, op het **Rusland** te **Amsterdam**, niet meer aan hun Logement zal afrijden, maar dat deze **DILIGENCE**, bij minnelijke overeenkomst, van dit tijdstip af, zal afrijden en aankomen bij den Heer **C. VAN DER H. O. R. S. T.**, op het **Singel**, bij het **Koningsplein**, te **Amsterdam**, alwaar dan de Goederen en Geldspecien enz. ter verzending aangenomen en de Plaatsen besproken kunnen worden.
Utrecht, den 26. October 1826.
L. O. U. I. S. V. E. R. M. E. U. L. E. N.

Bij **JOH. VAN DER HEY & Z. O. O. N.**, te **Amsterdam**, wordt heden gratis uitgegeven:
BERICHT VAN INTEEKENING op eenen **NIJUEWEN DRUK**, van de **GESPREKKEN** en **OVERDENKINGEN**, over de **GEBOORTE**, **HET LYDEN**, **DE OPSTANDING** EN **DE HEMELVAART** VAN **J. E. Z. U. S. C. H. R. I. S. T. U. S.**, alsmede over **HET PINKSTERFEEST**, door wijlen **WILHELM LEENDERT KRIGGER**, door wijlen **Predikant te 's Hage**; welke zullen uitgegeven worden in zes deelen, in groot 8vo, en op welk werk de intekening nu is opgesteld tot den 31. December dezes jaars.

B. E. R. I. C. H. T.
Met voorkeens en onder approbatie van Zijne Excellentie, den Heer Gouverneur der Provincie **Gelderland**; is bij den Boekhandelaar **C. A. THIEME** te **Arnhem** gedrukt eene **VERZAMELING VAN REGLEMENTEN** voor de **PROVINCIE GELDERLAND**. Bevatende:
1. **Reglement omtrent de zamenstelling der Staten van de Provincie.**
2. **Reglement voor de Stedelijke Besturen.**
3. **Reglement op het Bestuur ten Platten Lande.**
4. **Instructie voor de Gemeente-Ontvangers ten Platten Lande.**
5. **Reglement op het beheer en onderhoud der Buurtwegen.**
Voorts houdt deze Verzameling in een **Alphabetisch Register** op elke der bovengenoemde Reglementen; waardoor dit boekje van de hoogste nuttigheid wordt voor de Heeren Leden der Provinciale Staten, Heeren Burgemeesters, Wethouders, Assessoren, Gemeente-Raden, Ontvangers enz., enz., enz.
Voor den prijs van f 2-20 is deze Verzameling, in een bekwaam formaat en met eene nieuwe en duidelijke letter, in een net cartonnen bandje, behalve bij den Uitgever, mede verkrijgbaar gesteld in de Boekwinkels van **H. C. A. Thieme** te **Zutphen**, **J. F. Thieme** te **Nijmegen**, **C. Campagne Jr.** te **Tiel**, **T. Barends** te **Harderwijk**, **H. Kets** te **Deesborgh** en **J. Noman** te **Zalt-Boemel**.